However 'utensils and utensils' is אייב

הא כלים וכלים חייב –

OVERVIEW

The גמרא משנה attempted to prove that הייב is הייב from the משנה which states that כפר הילך and he was הודה בקרקעות (which is a case of כפר הילך) and כפר הילך he is פטור פטור. We can infer that if it was a case of בכלים שאוch is similar to כלים וקרקעות [meaning a case of כלים שא הילך he would be הייב הילך הייב is הילך הייב או הילך דוספות מברא הייב ווספות הילך בופכל מברא הייב ווספות הילך בופכל מברא מוספות הייב ווספות מוספות הילך בופכל הייב ווספות הייב ווספו

הוה מצי לשנויי¹ בחפר בה בורות² שיחין ומערות³ כדבסמוך⁴:

The גמרא could have answered that he dug בורות שיחין ומערות in the ground, thereby making it not a case of גמרא as the גמרא shortly answers regarding a different question.

SUMMARY

We could reject the proof from the משנה by assuming the משנה is discussing a case of 'חפר בה בורות וכו'.

THINKING IT OVER

תוספות is comparing the proof from the משנה to the question later in the גמרא. Seemingly there is no comparison. Later the גמרא asks if we maintain הילך is הילך why is it necessary to teach us that קרקע is קרקע since all פטור משבועה is necessary in a case of 'הילך. The גמרא answers that the פסוק is necessary in a case of הילך. However, here מענו כלים וקרקעות of משנה of משנה is suggesting that the הפר בה וכו' is discussing a case of משנה why should we assume that the משנה is discussing such a case when there is no mention of it in the ^{15} ?

_

¹ הוספות is commenting instead of asking, since in any event the proof from this משנה is rejected.

² בורות שיחין ומערות are different types of pits.

³ We cannot prove from the inference of הייב si הילך, for it is הילב הא כלים וכלים דומיא דכלים וקרקעות הייב, for it is possible that the case of משנה in that משנה was where the defendant dug up the קרקע, making it a non הילך situation and indeed we may infer that if it would have been כלים וכלים וכלים וקרקעות situation, there would be a היוב שבועה.

⁴ The מרא מארא (on א,ה) if we maintain פטור פור הילך from a שבועה, then why was it necessary for the אבועה to exclude מרב"מ, since all (שבועת מוב"מ), since all הילך is considered הילך. The גמרא answered that there can be cases by קרקע where it is not הילך; in a case where the defendant dug up the ground and cannot return it in the present state, unless he repairs it.

⁵ See נח"מ (and בל"י).